

CARTAS DE LOS LECTORES

La humanitat plora

La humanitat està de dol, està trista, plora les seves pròpies atrocitats. Fa temps que veiem imatges colpidores trucant a les nostres portes; milers de persones passen dies sota la pluja, fang, fred, gana. Petits i grans, vells i nadons a qui Europa tanca fronteres o reparteix com si fossin paquets. A ningú no li agrada deixar la seva terra, ells fugen d'una mort força segura, de la guerra, ho han perdut tot, només els queda l'esperança de seguir vivint.

Són persones sortint de la tragèdia que és fruit de l'egoisme i dels mals entesos polítics, de negoci d'armament. Quantes vegades, els governs –que haurien de ser els que defensessin els ciutadans– són els que els exterminen. Quan posarem en el cor la compassió i la misericòrdia pels nostres germans? Cada persona és “algú”, no “alguna cosa”. Una persona és un ésser únic, singular, irreplicable. Quan ens tractarem com el que som, i no com mercaderia barata?

M. DOLORS PUIG
Terrassa

Padres drones

En la granja escuela donde trabajo me entero de las cosas que pasan en las escuelas y parece que ha nacido un nuevo tipo de padres: los padres drones. Me explican de los padres que quieren decidir con quién se sienta su hijo en clase; de los que prohíben al profesor que un compañero se acerque a menos de 10 metros de su hija; de los que quieren que el maestro justifique por qué se cayó su pequeño en el patio, o los que deciden qué días deberían poner los deberes para combinarlos con sus extraescolares. Me hablan de los padres que se creen a la criatura antes que al profesor, de los que exigen que en las colonias de dos días se les lave el pelo con jabón y suavizante...

Con tanto padre y madre dron, revoloteando cada minuto del día y controlando hasta el más mínimo detalle, debe resultar difícil ser niño o niña hoy en día, ¿no? Qué agobio, es como si tuvieran una cámara enfocándolos y obligándolos a hacer y ser siempre correctos. Difícil que los pequeños se equivoquen, el dron está allí para controlar que eso no suceda. Ni un momento de libertad parece su destino.

¿Y cómo debe sentirse el profesor/a? ¿Alguien se lo ha preguntado? Confiemos en nuestros profesores, saben lo que hacen. Y cuidémoslos, porque lo necesitan.

CRISTINA GUTIÉRREZ
Santa Maria de Palautordera

L'art de perseverar

L'èxit veloç està en alça. Avui dia, als quaranta i pocs, tothom ha de trobar-se al cim dels seus somnis. Si no ets d'aquests, estàs mort, com la gota d'aigua que s'escapoleix del tambor de la rentadora i és incapaç de tornar a saltar dins la voràgine del que està bé i s'espera d'ella.

Ja ningú parla de l'esforç i la constància. Si fracasses una vegada, la gent et mira compassivament com si estiguessis sentenciat de per vida. O pugues ràpid com l'escuma del mar rabent o es-

tàs perdut. El pitjor de tot és que aquesta moda enganyosa del triomf fals i superficial s'ha expandit com un càncer mortífer i s'ensuma per tots els racons del món.

Hem oblidat que els grans científics, docents, metges i molts altres professionals són els responsables que avui siguem el que som. Els grans avenços mai han vingut del no-res. Tampoc són producte de les casualitats ni molt menys del destí. La sort no és més que la conseqüència del

qui persevera i gaudeix pel camí sense pensar a creuar la meta. L'arribada sempre és fugissera.

Només així la vida pren sentit.
CRISTINA OLIVARES CAPILLA
Terrassa

El patrimoni del cinema

Vinculada al món de l'art, fa anys que per motius laborals visc i treballo a l'estranger. Potser hi ha hagut un debat i jo me l'he perdut, però descobreixo que des de

fa mesos ja no existeix a Barcelona –i des de fa més temps tampoc a Madrid– un laboratori cinematogràfic fotoquímic. Imagino que aquesta notícia ha passat desapercebuda perquè ja cap director fa pel·lícules en cel·luloide.

Per qüestions sentimentals,estic molt interessada en el cinema primitiu i em pregunto si la Generalitat té tot el cinema català restaurat i pot assegurar que totes les pel·lícules que es van fer en aquest material estan disponi-

HOY EN LA WEB DE 'LA VANGUARDIA'

TENGO UN BLOG. *LíneaSeltas* plasma pensamientos escritos siempre como un hobby, una especie de **liberación personal** de su autor, David Líneas.

ENIGMA DE LA SEMANA. Hoy le ponemos a prueba con un nuevo **rompecabezas** en el que deberá aguzar su ingenio mediante la lógica.

ACUSTIK. Responda a la pregunta que formulamos al final de la actuación de esta semana y llévase el disco de **Estopa** *Rumba a lo desconocido* firmado.

CONCURSO. ¿Quiere 150 euros para gastar en el **Rec.012**? Díganos qué haría para escaparse a la cita de moda y gastronomía un día laborable.

CANAL NATURAL. Luche contra el cambio climático y gane un viaje a París. Participe a través de las redes sociales con **#ClimaLVNatural**.

¿CREE QUE EL CAMBIO DE HORA QUE PONE FIN AL HORARIO DE VERANO COMPORTA BENEFICIOS? **#enuntuit**

Es una medida completamente innecesaria y confusa. Entre algunas ciudades ya hay una diferencia de una hora solar.
@Caracena10 Miguel Benito

Una solemne estupidez que se repite año tras año por inercia. Las eléctricas no dicen ni mu...
@lylas_pastia Lyias Pastia

Sí. Amb el canvi d'hora pots gaudir de més hores de llum matinals, que són les beneficioses.
@XavierLpez82 Xavier López

¡No veo que el mencionado cambio se refleje en un ahorro en mi cuenta de la luz!
Olga Camprubi

Yo creo que no sirve para nada, es una tontería; lo que no se gasta a una hora se gasta a otra.
Merce Barberà

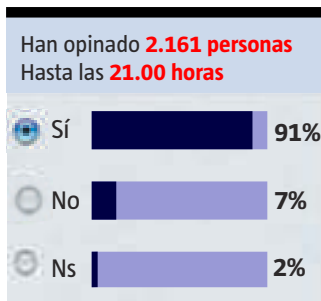
No. Odio que anochezca antes. Lo del “ahorro energético” no se lo cree nadie.
Cinty Campos Díaz

EL CONTADOR

¿Debe seguir la filosofía en los planes de estudios?

LA PREGUNTA DE MAÑANA

¿Aprueba que Hacienda publique en diciembre la lista de morosos fiscales?

Vote en www.lavanguardia.com/participación/encuestas o enviando un mensaje al 27722 con la palabra VOTAR espacio 1, 2 o 3, según sea la opción elegida Sí, No o Ns. Coste del SMS 1,42 (IVA incluido). Servicio prestado por NVIA. Atención al cliente: 902 354 525. info@nvia.eu

LA FOTO DEL LECTOR

LA PESETA, INCOMBUSTIBLE. “Al municipi de Sant Esteve de Palautordera (a la comarca del Vallès Oriental) encara hi ha aquest senyal en pessetes per sancionar fer foc al bosc”, ha descubierto la lectora Cecilia Vulart de Orovio.

Los lectores pueden enviar sus fotografías a cartas@lavanguardia.es. Es imprescindible que vayan firmadas con nombre y apellidos y debe constar la dirección, el teléfono y el DNI o el pasaporte. *La Vanguardia* se reserva el derecho de publicar aquellas que considere oportuno.

bles per continuar veient-se tal com eren.

Si gràcies a arqueòlegs de la imatge en moviment podem veure, avui dia, espectacles de llanterna màgica del segle XVIII, podem dir el mateix del cinema analògic? O hem perdut aquesta experiència i el veurem sempre més digitalment? Sincerament espero que no, però em preocupa que no hi hagi hagut ni notícies ni debat.

Molts pensem que el cinema és una expressió cultural com la pintura o escultura i confio que les institucions se n'hagin ocupat i puguin garantir a la ciutadania la pervivència d'aquest art pre-digital.

ASTRID COLOMAR
Sankt Gallen (Suïssa)

Xarxes socials

Les noves tecnologies i les xarxes socials (Facebook, Twitter, WhatsApp, etcètera) han produït un efecte extraordinari, gairebé miraculós. A més de permetre't connectar de manera habitual amb aquelles persones amb qui t'interessa intercanviar comentaris i sensacions, t'ofereixen tota una sèrie d'informació de la personalitat i forma de pensar de cadascuna d'elles, sobretot de tota aquesta gent que has recuperat del bagul dels records i que si no fos per aquestes noves eines tan potents quasi segur que el contacte no s'hauria pogut restablir mai.

Des de la meua experiència particular i per posar un exemple d'actualitat, un dels fenòmens que no és ni més ni menys el reflex del que està succeint a Catalunya els últims anys és el gran nombre d'antics amics i coneguts per als quals fa 15 o 20 anys l'independentisme era un tema tabú, i tanmateix avui, a través de les xarxes, s'estan manifestant a favor d'aquest imparable moviment. Estic parlant de persones que fins i tot havien estat antics regidors del PP, i d'altres que havien idolatrat Felipe González i per als quals això de la sobirania de Catalunya era una hipòtesi extravagant totalment fora dels seus esquemes. La força d'aquestes noves tecnologies és directament proporcional a la força que ha cobrat l'anomenat procés català i n'explica la seva autèntica dimensió.

JORDI TERRIS
Badalona

Futuro de la Sagrera

Cuando a principios de septiembre tuvo lugar la reunión de la alcaldesa Colau y la ministra de Fomento, con la excusa de reactivar de forma inmediata las obras de la Sagrera, empecé a tener dudas sobre su eficacia. Pienso que fue una pose, como había ocurrido con el anterior alcalde. Los vecinos de la Sagrera y Barcelona deberíamos estar preocupados por la falta de concreciones y de compromisos de la alcaldesa y su equipo y la dejadez de Fomento y su ministra.

En estos momentos, el proyecto presenta puntos oscuros que el equipo de gobierno debería aclarar. Me pregunto: ¿Hasta dónde están dispuestos a reducir la estación de la Sagrera? ¿Han propuesto una revisión de las bases